

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

5.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Sahabe

1.Konu : Peygamberimizin (S.A.V.) Yol Arkadaşları: Sahabiler

Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) döneminde yaşayıp onunla sohbet eden ve Müslüman olarak vefat eden kimselere sahabe denir. Onlar Sevgili Peygamberimizi (s.a.v.) yakından görüp tanıyan ve İslam'ı ilk kaynağından öğrenme fırsatı bulan ilk nesildir. İslam'ın yayılması için mücadele etmeleri, ilk zorluklara katlanıp müşriklerin baskı ve işkencelerine sabırla göğüs germeleri onların en belirgin özelliğidir.

Hiz. Peygamberimize (s.a.v.) ilk iman eden ve O'na sınıksız bağlanarak O'nun terbiyesiyle yetişen ilk nesildir. Onlar 23 yıl boyunca Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinin inişine şahit oldular. Kur'an-ı Kerim'i ilk onlar öğrendi, emir ve yasaklarına ilk onlar uydu. Peygamberimize (s.a.v.) gösterdikleri bağlılık ve destek, İslam'ın doğru anlaşılmasına yaptıkları olağanüstü çalışmaları nedeniyle önemli bir yere sahiptirler. Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) vefalı dostları olan sahabiler Müslümanların en üstünüdür. Ancak kendi aralarında üstünlük farkları vardır. Bazıları Hiz. Peygamberimizi (s.a.v.) hayatlarında bir kez görürken bazıları da sürekli onunla kalarak ahlakından, ilminden yararlanmıştır.

Sahabe: Sözlükte "bir kişiyle birlikte bulunmak, onunla dost ve arkadaş olmak" anlamındaki sohbet kökünden türeyen sahabe sahibin çoğuludur. Sahabe ile birlikte ashab da sıkça kullanılmaktadır. Bunun tekili sahabidir. Sahip ve ashab kelimeleri lugat manalarıyla Kur'an-ı Kerim'de birçok ayette geçmektedir. Terim olarak Hiz. Peygamberimize (s.a.v.) mü'min olarak erişen ve Müslüman olarak ölen kimsedir. Sahabi olmak için Resûl-i Ekrem'i uyanık iken bir an bile görmek yeterlidir. Resûlullah ile görüşüp sohbet eden bir sahabinin Müslüman olarak ölmesi de şarttır.¹

Vefa: Sözlükte sevgi, sevgiyi sürdürme, sevgi bağlılığı, dostluğu sürdürme dostluk bağlılığı anlamına gelir. Dinî terim olarak ahid kelimesiyle eş anlamlıdır. Anlaşma, söz verme, yemin anlamındaki Ahid de çeşitli ilimlerde farklı anlamlarda kullanılmıştır.²

Sahabiler

Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) arkadaşlarıdır.	Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) vefalı dostlarıdır.	Kız-erkek, kadın-çocuk, yaşlı-genç Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) çağdaşlarıdır.	Hiz. Peygamberimizi (s.a.v.) gören ilk Müslümanlardır.
---	---	---	--

Yüce Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim'de sahabileri "... İnsanlık için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmet..." olarak tanımlar.

İlk Müslümanlar

İlk Müslümanlara bakıldığında toplumun her kesiminden ve genellikle gençlerden oldukları görülmektedir. İçlerinden devlet başkanları, komutanlar, valiler, hakimler, öğretmenler çıkmıştır. Onların hayat hikâyeleri İslam Tarihi'nin ilk örnekleridir.

Cebrail (a.s.) Hiz. Peygamberimize (s.a.v.) tekrar gelerek abdest almayı ve namaz kılmayı öğrettiğinde, O da sevgili eşi Hiz. Hatice'ye (r.a.) öğretmişti. İkisinin birlikte namaz kıldıklarını gören amcasının oğlu 10 yaşındaki Hiz. Ali de Müslüman oldu ve onlarla birlikte namaz kılmaya başladı. Peygamberimizin (s.a.v.) hizmetçisi Zeyd b. Harise Müslüman olduğunda 15 yaşındaydı. Yetişkin erkeklerden ilk Müslüman olan Hiz. Ebû Bekir Sıddık'tır. Hiz. Osman (25-30), Abdurrahman b. Avf (17), Sa'd b. Ebû Vakkas (17), Abdullah b. Mes'ud (16), Zübeyr b. Avvam (16), Talha b. Ubeydullah (17), Hiz. Ali'nin ağabeyi Cafer bin Ebi Talip (22),

Abdullah b. Cahş ve kardeşi Ubeydullah b. Cahş (18-20), Erkam b. Ebul Erkam (17) ilk Müslüman olanlardı.

İlk Müslümanların toplanacakları bir mescitleri veya uygun bir yerleri yoktu. 17 yaşındaki Erkam evini ilk Müslümanlara açtı ve orada toplanmaya, İslam'ı öğrenmeye ve namazlarını kılmaya başladılar. Bir çok kişi o evde İslam'a girdi.

Hz. Ali'nin ağabeyi Cafer-i Tayyar 25 yaşında iken Habeşistan'a hicret eden Müslümanların başında gitmişti. Peşlerinden gelerek Habeş Kralı'ndan onları almak isteyen Kureyşli müşriklere verdiği cevaplar akıllara durgunluk verecek niteliktedir. İleri ki yıllarda Romalılarla yapılan Mûte Savaşı'nda komutan iken iki kolunu birden kaybederek şehid oldu. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) kendisine Cennette iki kanat verildiğini müjdelemiştir, bu yüzden ona uçan anlamında "Tayyar" denilmiştir.

Hicret zamanında Hz. Ali (r.a.) 22 yaşındaydı. Hicret gecesinde Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) emanetleri sahiplerine dağıtması için Hz. Ali'yi geride bırakmıştı. Hz. Ali o gece ölümü göze alarak Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) hırkasına bürünmüş, onun yatağına yatmış ve Hz. Peygamberimize (s.a.v.) suikast düzenleyenleri şaşırtmıştır. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) kızı Hz. Fatıma'yla (r.a.) evlenerek damadı olmuştur. Hicretten sonra 25-30'lu yaşlarda katıldığı savaşlarda büyük kahramanlıklar göstermiştir. Hz. Osman'dan sonra İslam'ın dördüncü halifesi olmuştur. Kur'an-ı Kerim, Hadis ve Fıkıh gibi İslamî ilimler alanında kendini kabul ettirmiş bir otoritedir.

Hz. Ebubekir (r.a.) Sevgili Peygamberimizden (s.a.v.) iki yaş kadar küçüktür. Varlıklı biriydi ve bütün servetini İslam uğruna harcadı. Bir çok Müslüman köleyi satın alarak azad etti. Peygamberimiz'le (s.a.v.) birlikte bütün savaşlara katıldı. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) çok samimi arkadaşı olmasından dolayı "Siddik" lakabıyla anıldı. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) vefatından sonra İslam'ın ilk halifesi seçilmiştir.

Hz. Osman (r.a.), Peygamberimizden (s.a.v.) 5-6 yaş küçüktür. İlk Müslüman olan on kişi arasındadır. Mekke'nin tanınmış ailelerinden olması nedeniyle İslam'a girişi büyük yankı uyandırmıştır. Varlıklıydı, servetini İslam uğruna harcadı. Hz. Peygamberimize (s.a.v.) iki defa damat olduğu için kendisine iki nûr sahibi anlamında "Zinnureyn" lakabı verildi. İslam halifelerinden üçüncüsüdür. Hilâfeti döneminde bir çok fetihler yapıldı.

Aşere-i Mübeşşere

Aşere-i Mübeşşere, Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) tarafından daha hayatta iken cennetle müjdelenen on sahabidir. Bunlar; Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Talha b. Ubeydullah, Zübeyr b. Avvâm, Abdurrahman b. Avf, Sa'd b. Ebû Vakkas, Ebû Ubeyde b. Cerrâh ve Saîd b. Zeyd'dir. Ashaptan Saîd b. Zeyd'in bir rivayetinde bu on kişiden Ebû Ubeyde b. Cerrâh yerine Abdullah b. Mes'ûd zikredilmiştir.

Ortak özellikleri şunlardır:

1. Tamamı ilk Müslüman olanlardandır. Hz. Peygamberimize (s.a.v.) ve İslam'a çok yardımda bulunmuşlardır.
2. Kureyş kabilesine mensup olup soyları Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) nesebiyle birleşmektedir.
3. Bedir Savaşı'na ve Rıdvan Biatı'na katılmışlardır.

4. Allah'ı (c.c.) ve Resûlünü (s.a.v.) sevdikleri Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) tarafından açıklanmıştır.

5. Allah (c.c.) yolunda akrabalarıyla savaşmaktan çekinmemişlerdir.

Bedir Ashabı

Bedir harbi, hicri 2 (miladi 624) yılında sayıca üstün Mekkeli müşriklerle sayıca çok az olan Müslümanlar arasında yapılan ve kazanılan savaştır. Bu savaşta Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) en büyük düşmanı Ebu Cehil olmak üzere müşrikler ağır kayıplar verdi. Tamamı sahabeden oluşan İslam ordusu 33010 kişiydi. Onlardan bazılarının isimleri şunlardır:

Hz. Ömer b. Hattab, Hz. Osman b. Affan, Hz. Ebubekir Sıddık, Hz. Ali b. Ebu Talib, Talha b, Ubeydullah, Zubeyr b. Avvam, Abdurrahman b. Avf, Sa'd b. Ebu Vakkas.

Rıdvan Biatı

Hicri 6 (miladi 628) yılında sahabenin Hudeybiye denilen yerde Hz. Peygamberimize (s.a.v.) yaptıkları biattır.

Biat: Getirdiği emir ve yasaklarda Hz. Peygamberimize (s.a.v.) itaat ve bu konuda ona söz verme anlamına gelir.

Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) umre yapmak üzere Medine'den Mekke'ye hareket etmişti. Müşrikler 200 kişilik bir orduyla karşısına çıktılar. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) savaşmak için gelmediklerini umre yapmak istediklerini söylemek üzere Hz. Osman'ı (r.a.) elçi olarak gönderdi. Ebu Sufyan ve Kureyş'in ileri gelenleri bu teklifi kabul etmediler, yalnızca Hz. Osman'ın (r.a.) Kâbe'yi tavaf etmesine izin vereceklerini söylediler. Ancak Hz. Osman (r.a.) bu teklifi kabul etmeyince göz hapsine alındı. Bu haber Hudeybiye'de bekleyen Hz. Peygamberimize (s.a.v.) Hz. Osman'ın (r.a.) şehid edildiği şeklinde ulaşınca Peygamberimiz de (s.a.v.) oradaki sahabilerden "ölüm üzerine" veya "savaştan kaçmamak üzere" biat aldı. O gün sayıları 150012 olduğu zikredilen sahabe ellerini Peygamberimizin (s.a.v.) elinin üzerine koyarak sırayla biat etti. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) kendi sol elini sağ elinin üzerine koyarak Hz. Osman (r.a.) adına da biat alarak onu da Rıdvan biatına katılanlar arasından saydı. Medine'ye geri dönerlerken Fetih Sûresi nazil oldu, orada Rıdvan biatı hakkında "Ey Muhammed! Şüphesiz ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar; Allah'ın eli onların elleri üstündedir." ve "Ey Muhammed! And olsun ki Allah seninle ağaç altında biat ederlerken müminlerden râzı olmuştur." buyuruldu. Hz. Peygamberimiz de (s.a.v.) bunun üzerine "Ağaç altında bana biat edenlerden hiçbirisi cehenneme girmeyecektir." buyurdular.

Hz. Ömer (r.a.), Hz. Ebubekir'le (r.a.) yaşıttır. Kureyş geleneklerine bağlı bir genç olduğu için ilk zamanlar Hz. Peygamberimizi (s.a.v.) bozgunculuk yapmakla suçlayarak karşı çıkmıştı. Güçlü, kuvvetli, iyi ata binip silah kullanabilen, bilgili, şair ve ticaretle uğraşan biriydi. Peygamberliğin altıncı yılında Müslüman oldu. İslam'ın ikinci halifesidir. İslam'a yaptığı hizmetler sayıca pek çoktur. Ecnadeyn Savaşı'nda Doğu Roma İmparatorluğu'nu yendi. Suriye, Filistin, Kudüs ve Antakya'yı fethetti. Sasani İmparatorluğu'nu yıkarak İran'ı fethetti. Kuzey Afrika'da fetihler yaptı. İlk divan teşkilatını ve düzenli orduyu kurdu. Devlet hazinesini oluşturdu. Hicri takvimi kullanmaya başladı. Adaletli oluşundan dolayı kendisine "Faruk" lakabı verildi.

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

5.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Sahabe
2.Konu : Sahabe'nin Dilinden Peygamberimiz (S.A.V.)

Sahabe neslinin önemi çok büyüktür. Hz. Peygamberimize (s.a.v.) sıkı sıkıya bağlılıkları, ona verdikleri destek nedeniyle önemli bir yere sahiptirler. Sahabeyi önemli kılan diğer etkenler: Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) sayesinde kötü davranışlardan kurtulup kendilerinden sonra gelen insanlara iyi örnek olmaları ve İslamiyet'in yayılmasında gösterdikleri olağanüstü çabalarıdır. Bugün Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) hakkında bildiklerimiz, Kur'an-ı Kerim âyetlerinin iniş sebepleri, Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) söz ve davranışlarının ortaya çıkış nedenleri sahabe nesli tarafından bizlere aktarılmıştır.

Sahabenin Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) hakkında söylediklerinden bazı örnekler:

Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) eşi Hz. Aişe (r.a.) anlatıyor: "Resûlullah (s.a.v.) her işe sağdan başlamayı severdi. Abdest ve boy abdesti aldığında sağ eliyle, saçını sakalını taradığında sağ tarafından, ayakkabısını giymeye de sağ ayağından başlardı." Yine Hz. Aişe (r.a.) anlatıyor: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem sağ elini temizlik ve yemek için, sol elini de tuvalette temizlenmek ve benzeri işler için kullanırdı." Hz. Aişe (r.a.): "Resûlullah (s.a.v.), hayatta ne bir kadın dövmüştür, ne de bir hizmetçi."

Abdullah b. Selam (r.a.): "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'yi şerefletirdiği gün, insanlar 'Resûlullah geldi! Resûlullah geldi!' diye ona doğru koşuyordu. Onu görmek için ben de onların arasına katıldım. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yüzünü görür görmez, o yüzün sahibinin yalan söylemeyeceğini anladım."

Berâ b. Âzib (r.a.) anlatıyor: "Fahr-i Kainat Efendimiz'in mübarek saçı ne çok dalgalı ne de tamamen düzdü. Orta boyuydu. Göğsü ile iki omzunun arası genişçeydi. Gür saçları başından kulak memesine kadar inerdi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi kırmızı renkli bir elbise içinde görmüştüm; ben hayatımda ondan daha güzel bir varlık görmedim."

Enes b. Mâlik (r.a.): "Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem mübârek saçları kulaklarının yarısına kadar uzanırdı." Yine Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor: "Resûlullah (s.a.v.) ahlak yönünden insanların en güzeli idi. (Ben çocukluğumda kendisine hizmet ettiğim sıralarda) bir gün beni (bir ihtiyaç için) bir yere gönderdi. Ben de (o günkü çocukluğun verdiği bir sorumsuzlukla): Vallahi ben gitmem; dedim, oysa içimde Allah'ın (c.c.) Peygamberi'nin (s.a.v.) emrettiği işe gitmek (niyeti) vardı. Derken çıktım (bu iş için yola koyuldum). Sokakta oynayan çocuklara rastladım (onlarla birlikte oyuna dalıp işimi unuttum. Bir süre sonra) bir de baktım ki; Resûlullah (s.a.v.) arkamdan başımı tutmuş gülümseyip duruyor. (Bana): "Ey Enescik, sana dediğim yere gitsen ya!" dedi. (Ben de): Evet ya Resûlullah (şimdi) gidiyorum, dedim. Enes b. Mâlik (rivayetine devam ederek) dedi ki: "Allah'a (c.c.) yemin olsun, ben kendisine yedi ya da dokuz yıl hizmet ettim. Yaptığım bir işten dolayı 'niye böyle yaptın' yapmadığım bir işten dolayı da 'niye böyle yapmadın' dediğini bilmiyorum."

Câbir ibn-i Semûre (r.a.): "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem iki küreği arasındaki peygamberlik mührünü gördüm. Bu mühür güvercin yumurtası büyüklüğünde ve kırmızımsı bir ben idi."

İbn Abbâs (r.a.): "Peygamber (s.a.v.) hayırda insanların en cömerti idi. En cömert olduğu zaman da ramazanda Cibril'in (a.s.) kendisine çokça kavuştuğu zamandı. Cibril (a.s.) ramazanın her gecesinde onunla buluşur, gündüz geceden sıyrılıp çıkıncaya kadar -veya ramazan ayı çıkıncaya kadar- Peygamberimiz (s.a.v.) Kur'an-ı Kerim'i ona arzederdi. Cibril (a.s.), Peygamberimize (s.a.v.) kavuştuğu zaman da Peygamberimiz (s.a.v.) hayırda, kesintisiz esen rüzgardan daha cömert olurdu."

Abdullah b. Mes'ûd (r.a.): "Peygamber (s.a.v.) bana: 'Haydi bana Kur'an oku' diye emretti. Ben: 'Kur'an sana indirildiği hâlde ben onu sana mı okuyayım? dedim. Peygamber (s.a.v.): "Ben Kur'an-ı başkasından dinlemeyi severim." buyurdu."

Hız. Peygamberimiz de (s.a.v.) ashabını "insanlık tarihinin en hayırlı nesli" diyerek övmektedir.

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

5.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Sahabe
3.Konu : Çocuk Sahabiler

İlk Müslümanlara ve Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) çevresine baktığımızda çoğunluğunun çocuk ve gençlerden oluştuğunu görmekteyiz. Bu çocuk ve genç sahabiler küçük yaşlardan itibaren Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) eğitim ve terbiyesinde yetişerek İslam'a büyük hizmetlerde bulundular. Çocuk sahabilerin bazılarının hayatlarından kısa örnekler aşağıda verilmektedir.

Ebu Said el-Hudrî

Medine'de Müslüman bir ailede doğdu. Onüç yaşında Uhud Savaşı'na katılmak istese de Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) izin vermedi. Sonraki savaflara katıldı. Hz. Peygamberimize (s.a.v.) biat edenler arasında ilk sıralarda yer alır. Fıkıh ilminde ilerledi bir çok fetvası ve içtihadı vardır. Kur'an-ı Kerim tefsir etmiştir. "İmam" ve "Medine Müftüsü" lakaplarıyla anıldı. En çok hadis rivayet eden yedi sahabe arasındadır. 81 yaşında Medine'de vefat etti.

Enes b. Mâlik

Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) hizmetiyle tanınan ve en çok hadis rivayet eden sahabilerdendir. Hicretten on yıl önce Medine'de doğdu. Annesi Ümmü Süleym müslüman olunca babası kızarak evi terketti. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) Medine'ye hicret edince, annesi onu Peygamberimizin (s.a.v.) hizmetine verdi. Enes b. Mâlik (r.a.) 9-10 yaşlarında okuma yazma bilen zeki bir çocuktur. Küçük yaştan itibaren uzun yıllar Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) hizmetinde bulunarak onun terbiyesinde büyüdü. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) sünnetine uygun yaşadı. Hudeybiye Antlaşması, Kaza Umresi, Mekke'nin Fethi, Huneyn Gazvesi, Tâif Seferi ve Veda Haccı'nda bulundu. Bedir Savaşı'nda Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) yanında bulundu. Hz. Ömer devrinde Basra'ya vali tayin edilen Ebû Mûsâ el-Eş'arî Enes b. Mâlik'i de (r.a.) beraberinde götürdü. Basralılar'a namaz kıldırıp hadis ve fıkıh dersleri verdi. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) kendisine uzun yaşaması için dua etmişti, 103 yaşında iken Basra'da vefat etti.

Abdullah b. Abbas

Hicret'ten üç yıl önce Mekke'de doğdu. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) amcası Abbas'ın oğludur. Ashab-ı Kirâm'ın meşhurlarındandır. Tefsir ve fıkıh ilimlerinde otorite kabul edilir. En çok hadis rivayet eden sahabiler arasında yer alır. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) hâl ve davranışlarını öğrenmek arzusuyla onun yanında kalmayı arzu ederdi. Teyzesi ve Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) eşi Hz. Meymune onu misafir ederdi. Çok zekiydi, 13-14 yaşlarında Kur'an-ı Kerim'i ezberleyip hafız oldu. Büyüklerin ilim meclisinde bulundu. Hz. Osman (r.a.) döneminde Kuzey Afrika ve İstanbul'a gitti. Hz. Ali (r.a.) döneminde Basra valisi oldu.

Ümâme bint Ebi'l-As

Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) ilk kız torunudur. Hz. Zeyneb'in kızıdır. Dedesi onu çok severdi. Doğumundan itibaren Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) gözetiminde büyümüştür. Çocuk yaşlarında Mekke'de sıkıntılı günlere şahit oldu. Çocuk yaşıta annesini, bir süre sonra babasını ve aynı yıl içinde de teyzesi Hz. Fatıma'yı kaybetti. Hicri 50 yıllarında vefat etti.

Üsame b. Zeyd

Hicretten 8 yıl önce Mekke'de doğdu. Babası Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) azadlısı olan Zeyd b. Harise, Hz. Hatice'nin (r.a.) Hz. Peygamberimize (s.a.v.) hediye ettiği kölesiydi. Anneanesi de Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) dadısı Ümmü Eymen'dir. Yaşı küçük olduğundan Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) Uhud Savaşı'na katılmasına izin vermemiştir. Daha sonra babasının yanında Mûte Savaşı'na katıldı. Babası gözlerinin önünde şehit düştü. Mekke'nin Fethi'nde Hz. Peygamberimiz'le (s.a.v.) birlikte Beytullah'a girdi. Huneyn Gazvesi'nde Bilal-i Habeşi'yle (r.a.) birlikte az sayıda kişiyle Peygamberimizin (s.a.v.) yanında kalanlar arasındaydı. Veda Haccı'nda Bilal-i Habeşi'yle (r.a.) birlikte Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) yanında bulundu. Çok cesurdu, Peygamberimiz (s.a.v.) onu çok severdi. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) Hicri 11 yılında Suriye tarafına sefere göndermek üzere 18 yaşındaki Üsâme'nin kumandasında bir ordu hazırlamıştı. Fakat Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) vefatından dolayı ordu sefere çıkmadı. Yerine geçen Hz. Ebubekir'in (r.a.) ilk işi Üsâme ordusunu sefere göndermek oldu. Hz. Osman (r.a.) döneminde görevli olarak Basra'ya gitti. Üsâme 128 hadis rivayet etti. Hicri 54 yılında Medine'de vefat etti.

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

5.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Sahabe
4.Konu : Bir Hadis Öğreniyorum

Hiz. Peygamberimiz (s.a.v.) buyurdular ki: "Ümmetimin en hayırlıları benim zamanımda yaşayanlardır. Sonra onların peşinden gelenler, sonra da onların peşinden gelenlerdir." Bu hadis-i şeriften şunu anlamaktayız: Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) burada üç nesilden bahsetmiştir. Kendi zamanında yaşayanlara "Sahabe", sonraki nesile "Tâbiûn", ondan sonraki nesile de "Tebe-i Tâbiûn" denilmektedir.

Bir şeyi sıfırdan kurmak zordur. Bir inşaatı yapmak veya bir okul yapıp çalışır duruma getirmek kolay değildir. Kaldı ki, cahiliye çağında Kâbe'nin putperestler tarafından adeta işgal edildiği bir zamanda siz bu taptıklarınızdan vazgeçin, gelin bir olan Allah'a (c.c.) inanin dediğinizde insanlar size saldırıyor, hatta öldürmeye çalışıyorlarsa ve bu insanların birçok kötü alışkanlıkları varsa bunlardan vazgeçmek istemiyorlarsa, orada İslam'ı kabul ettirmek ve yaymak dünyanın en zor işidir. Bunu Hiz. Peygamberimizden (s.a.v.) başka hiç kimse yapamazdı. İşte o en zor yıllarda Hiz. Peygamberimiz'le (s.a.v.) birlikte mücadele edenler sahabilerdi. Sevgili Peygamberimizi (s.a.v.) asla yalnız bırakmadılar, tek nefes, tek yürek oldular. Gözlerini bile kırpmadan canlarını ortaya koydular. Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) anlattıklarına inandılar, ona sıkı sıkıya bağlılık yemini ederek biat ettiler, söz verdiler, sözlerinde durdular. Allah'a (c.c.) sığındılar, hiç bir şeyden korkmadılar.

Sahabilerin bu övgüye mazhar olmalarının bir diğer sebebi de şudur: Onlar her şeyi doğrudan Hiz. Peygamberimizden (s.a.v.) işitip görüp öğrendiler. Aynı ortamda yaşadılar, aynı havayı teneffüs ettiler. Neyin ne olduğunu, sebebini ve sonucunu biliyorlardı. Vahiy gelir gelmez haberleri oluyor ezberliyor ve manasını anlıyorlardı. Onlar sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) dostlarıydı. Hiz. Peygamberimizi (s.a.v.) en iyi onlar tanıyordu. Haberleri ilk ağızdan alıyor ve harfiyyen yaşıyorlardı. Hiz. Peygamberimizden (s.a.v.) sonra İslam'ı en iyi onlar biliyorlardı, yaşatacak olanlar da onlardı. Yeryüzünün her tarafına dağıldılar ve Hiz. Peygamber'den (s.a.v.) öğrendiklerini diğer insanlara anlattılar. Bugün İstanbul'da surların dibinde yatan Eyüp Sultan Hazretleri oralara gidip şehid olduğunda 85 yaşındaydı. İşte daha niceleri gittikleri yerlerde kaldılar oralarda yeni zorluklarla mücadele ettiler. O zaman da onların dostları arkadaşları Tabiûn idi. Sahabilere uydukları onlara tabi oldukları için onlara da Tabiler ya da Tabiûn denildi. Sahabeden sonra İslam'ın bayrağını Tabiûn taşıdı. Onlar iyiliği dünyaya yaymaya devam ettiler. Aynı şekilde Tabiûn'un dostları ve yardımcıları da onlara inanıp güvenen Tebe-i Tabiûn idi. Tabiûn'dan sonra İslam'ın bayraktarlığını onlar aldı ve devam ettirdiler. İşte İslam nesilden nesile geçerek bize kadar ulaştı. Bundan sonra o görev bizim neslimizindir, bizden sonra da aynı şekilde kıyamete kadar nesiller boyu devam edecektir.

Ne mutlu o bayrağı taşıyanlara.